

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έννατος ό χρόνος είναι
κι Έδρα πάλιν αι Άθίνας.

Έτος έννενήντα δύο και με χίλια όκτακόσα,
έτσι 'μπέρδεψε τον χρόνο η ποιητική μας γλώσσα.

Τών όρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ο ΡΩΜΗΟΣ την έδραμάδα — μόνον με φορά τά θγαίνη.
η' όταν έγω έτυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβάνει.
Συνδρομητής θά δέχεται — γιατί λεπτά έν έγραμ.
και 'στών Άθηνών την πόλιν — και εις των άλλωστών.
και εις την Έλλάδα όλην — δίνας νάκι κι' έντροπίν.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο. — όνά τό φράγμα είναι μόνο

γιά τά ίνα όμως μέρη — δίνα φράγμα και 'στό χίρη.
Κι' ένα φύλλο άν κρατή — ένινας συνδρομητής,
κι' όσοι τον παρά δέν ίδει — θά τον εγή μαύρο εβί.
Γράμματα και συνδρομαί — άπ' αύθείας προς έμά.
Γιά τή σόρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μεξ δέκαρη.

Τού Όκτωβρίου τρίτη,
καθείς λιμνών κηρύττει.

Τετρακόσα ένα,
τά συνειδησίμενα.

Α'.

•Ο Τρικούρης κατ' αυτάς
'στοδς κυρίους Φοιτητάς.

Πληρώσετε, μαρι παιδιά, και σεις με τό καλό ...
έξ ικετεύω ένδακρυς και σάς παρακαλώ.
έν σκέπτεσθε πώς η Έλλάς κι' έδώ κι' εκεί όρείλει,
πώς η Άγγλία κατ' αύτάς τον Λόου θά μεξ στείλη
και τότε δέν θά 'είσκη πιά τό κράτος νά δανείζεται ;
έν εις τό μέλλον τό νερό μόνάχα θά τρυπήμα ;

Πληρώσετε με τό καλό γιαν' είναι κι' έντροπή ...
συλλογισθήτε προς στιγμήν ό Λόου τί θά 'πή.
Αύτον τον Λόου, φοιτηταί, μη τον βαρρήτε βρήδι,
αύτός ό Λόου, φοιτηταί, θά μεξ κτυπήση πόδι,
αύτός ό Λόου θά 'μας 'πή εβαρρήτε άπ' έδώ
και στρώσει τά τεφτήρια σας άμίσως νά τά 'δώ.

έν σκέπτεσθε ώς χρήσιμα τής πολιτείας μέλη
πώς άν και σεις τά νόμιμα μεξ άρνηθήτε τίλη
Μυλλόρου λόρδα δυνατή άφείκτως θά πλακώση
κι' ό Λόου, τόσα θά μεξ 'πή και θά μεξ χαντακώση,
και τότε δέν θά 'είσκη πιά τό κράτος νά δανείζεται ;
πληρώσετε με τό καλό και μη μεξ βασανίζετέ.

Αύτός ό Λόου έμαθε σωστήν διπλογραφίαν
και τόσην οικονομικήν άπέκτισε σοφίαν,
αύτός ό Λόου εύκλειαν Ρωμηών δέν χαμπαρίζει,
αύτός ό Λόου κάστανα δέν ξίρει με χαρίζη,
αύτός και Δούνα και Λαθείν τελεμένι 'στό μουμέντο
κι' όπου πατεί τό πόδι του μυρίζει φαλιμέντο.

Άμμ' έτσι τώρα θέλτε νά γίνη προκοπή ;
έν συλλογίσεσθε και σεις ό Λόου τί θά 'πή ;
κάμωη δέν γνωρίζετε τί μέλλον μεξ προσμένει ;
γνωρίζετε κι' η άφιξη του Λόου τί σημαίνει ;
Περί του Λόου μυστικά έμένα νά 'ρωτήσετε
κι' άμίσως αύξησιν τελών σεις μόνι θά ζητήσετε.

Αύτός ό Λόου φαίνεται πώς θά μεξ έρεθισή,
αύτός ό Λόου παλουκιά γερη θά μεξ καθισή,
αύτον τον Λόου, φοιτηταί, άνάγκη νά τον τρέμειτε,
άπό τον Λόου σήμερα τό μέλλον όλον κριμάται,
κι' άν τάδεμα μας κατατάξη δέν του φανών γεμάτα
πνευ τά 'Ισούγια τά τρις άναθεμάτα.

"Εχει καθήκον ο καθείς τὸ ἔθνος νὰ συνδράμῃ, καὶ τώρα ποῦναι μάλιστα καὶ τῆς Αὔλης οἱ γάμοι πρέπει κι' ἡμεῖς νὰ δεῖξομεν ὀλίγην εὐθυμίαν καὶ πᾶς δὲν συγκινοῦμεθα μ' ἐξίλεγγιν καμμίαν, μήπως κι' ὁ Λόου, φοιτηταί, ἀνοίξῃ τὰ στραβὰ του καὶ μὰς νομίσῃ κόντηδες κι' ἀλλάξῃ τὸν χαβῶ του.

Σαῖς ἔπρεπε εἰς τοὺς καιροὺς τῆς εὐγενούς ἰνδίας μονάχοι-νὰ ζητήσετε μὴ τὸ καλὰ καὶ σώνει νὰ βάλωμεν διπλάσια τὰ τέλη τῆς Παιδείας, κι' ὄχι νὰ χύσετε χολὴν καθὼς οἱ φαρμακοῦσι, κι' ἔπρεπε ὁ καθένας σας γιὰ τὸν τῶνον τὸν νόμον νὰ ξεφαντώσῃ, νὰ χαρῆ, καὶ νὰ φερθῇ εὐγνώμων.

Αὐτὰ τὰ τέλη ἔπρεπε νὰ σας φανοῦν ὀλίγα, νὰ σιβασθῆτε, κύριοι, τὸ ἄγαλμα τοῦ Ρήγα, νὰ σασκερῆτε πὺς κι' αὐτὸς μπερὶ νὰ σας ἀκούσῃ, πὺς πιθανὸν πατόκορρα κι' ὁ Λόου νὰ μὰς λούσῃ, πὺς πιθανὸν ὀγγήγορα τὰ κῶλα νὰ τινάζετε κι' Ἡλί λαμὰ σαβαχθανί μαζὶ μου νὰ φωνάζετε.

Διαδηλώσεις ἀπὸ σας δὲν ἤλπιζα ποτὲ... ἂν ὅμως δὲν πληρώσετε τὰ τέλη, φοιτηταί, ὀρκίζομαι ἴσους ἀργυροὺς τοῦ Βασιλέως γάμοις καὶ ὅταν Ἀνάκτων τὸν σκεπτὸν τοὺς νυμερικοὺς θαλάμοις πὺς θὰ σας κυνηγήσωμεν μὴ τὸν Μπαριρακτάρη κι' ὅπου ὁ νόμος δὲν χωρεῖ δουλεύει τὸ στυλιάρη.

"Α πάντητες τὸν φοιτητῶν μὲ σκούφους ἐπαναστατῶν.

"Εμεῖς βαρεθὰ, Πρωθυπουργί, τὴν κάπη καὶ θὰ στρώσωμε κι' ὁ Λόου μὲ τὴν Δόεα νάβῃ δὲν θὰ πληρώσωμε, κι' ὅσο μ' ἔμας κι' ἂν φουρκισθῆς κι' ὅσο κι' ἂν μὰς μαλλώσῃ θὰ σὶ χρεωκοπήσωμε μὲ τὰς διαδηλώσεις.

"Αγγίψαν οἱ φοιτηταί, κι' ἐλευθεροὶ καὶ δούλοι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον θὰ στήσωμε καρσούλι, κι' ὅποιοι πὺς πᾶσι νὰ γραφῇ ὀλίγον ὑποπτεύου μὲ ξύλα θὰ τοῦ ρίχνωται καὶ θὰ τὸν σακατεύου.

Δὲν θὰ πληρώσωμε λεπτὸ καὶ θὰ πεσοκοπούμε καὶ ὅταν Μεγαλειότατον ὀρθὰ κορὰ θὰ πούμε: ἂν ἀγαπᾷς κουνήματα νὰ μὴ γενοῦν μεγάλα, ἂν θέλῃς γάμοις ἀργυροὺς καὶ ἴσους γράμματα, ἂν θέλῃς μ' ἄεις καὶ μ' ἔμας νὰ τάχῃς μὲτ' ἄλλοι, διατάξῃ τοὺς δωριὰν νὰ μὰς μαθαῖνοιν γράμματα.

"Αν οἱ κι' ὁ Θρόνος εἰς αὐτὰ τὰ τέλη ἱπμείνη Ἀσκληπιάδα, νομικοὶ, δασκάλοι καὶ παππάδες ἄβυθ' ὁ ἀφήσουσιν σὺλο τὸ φλογερὸν Κεκίμιν καὶ θὰ πούλησουν γυαλικὰ ποτήρια μαστραπάδες.

Κι' ὅταν κι' αὐτοὶ ὅσων γυαλιῶν ξεπίσωσιν τὸ ἔμπροσιν καὶ χάσῃ τὸν φωστῖνον τῆς πανσορίας μίτου, θὰ πέρετε τὸν Κοραῖ, τὸν Ρήγα, τὸν Γρηγόριον, καὶ θὰ τοὺς βρᾶσῃτε καλὰ-νὰ πῆτε τὸ ζουμί των.

B.

(Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διάφοροι ἔμιλου καὶ τέλη καὶ Κυβήρηναι τὰ κερανεβελῶν, τονίζε δὲ κι' ὁ Φασουλῆς ὄρμιον Φιλιαπῶν καὶ γύρω στέκουσιν εὐζώνοι, κλητῆρες κι' ἱππικῶν).

Φ. Ἀγαπητοὶ μου φοιτηταί καὶ φίλοι συμπολιταί, μὴ τέλη κι' ἡ Παιδεία μὰς δεινὸς ἐπαπαιεῖται κι' ἔπλεσκωσαν τὰ γράμματα δυστυχισμένῃ χρόνῳ κα' ὡ ζῆν ἀγγέλλειν πὺς καινὴς πεντάρη δὲν πληρῶναι. "Αν ἔχῃ τέλη κι' ἡ σπουδὴ, γενναῖοι πατριῶται, εἰπέτε μου, παρακαλῶ, τί θὰ μὰς μείνῃ τότε; "Αν ἦτο κι' ἡ Παιδεία μὰς μὴ φόρους φορτωμένη δὲν θὰ ὑπῆρχαν σήμερα παντοῦ γραμματισμένοι, μήτε κι' ἔγω θὰ πῆγαίνα ποτὲ μου νὰ σπουδάσω, μήτ' ἔξτασῃς θῆδνα γιὰ νὰ διασκεδάσω, μήτε θὰ ὄρφωνα κι' ἔγω ὅταν πετινὸ τὰ γράμματα καὶ γιὰ τῆς γούνας τὸν σωρὸν δὲν ἔθχα ἐξόλου ράμματα.

"Αν χάρισμα δὲν ἔβλαψαμ καὶ τῆς σπουδῆς τὸν ἥλιον μηδὲ Πανεπιστήμιον θὰ ἦσαν Ἀθῆναι, δὲν ἔθχαμ Χρισόστομον, δὲν ἔθχαμ Βασίλειον, μηδὲ καὶ τὸν Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν. Καθὼς ζῆ γὰρ μὲτ' ἡ σπουδῆ, καὶ τώρα νὰ τὴν χάσωμε; ἂν Ἕλληνας λεγόμεθα δὲν πρέπει νὰ συχάσωμε. Ἄνεγκη καθὲς γενεὴς νὰ μάθῃ καὶ νὰ ὄῃ σὴν τὴν λιακάδα τὸν Ρωμῶν. πὺς εἶναι κι' ἡ σπουδὴ, κι' ὅπως ὡς τώρα χάρισμα ἴσους ἤλιου τὸ καμῖν, ἔσταινομε καμμὶ φορὰ τὸ κρῦ κόκαλλο μὰς, ἔτσι κι' ὁ ἥλιος τῆς σπουδῆς ἀσούτος νὰ μείνῃ γιὰ νὰ φωτίζωμε μ' αὐτὸν τὸ σκοτεινὸ μαλλὸ μὰς.

Αὐτὰ τὰ τέλη, φοιτηταί, νὰ πληρωθῶν δὲν πρέπει, νομίζω καὶ τὸ Σύνταγμα πὺς δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Αὐτὸ, καθὼς γυρωρίζετα, σαφὸς καθιερώσῃ πὺς ὁ Ρωμῶς γιὰ γράμματα δὲν παῖε νὰ πληρῶνῃ, κι' ὄχι μονάχα δωριὰν σοφάτατος νὰ γίνεταί, μὰ καὶ νὰ τρώγῃ χάρισμα καὶ χάρισμα νὰ γίνεταί.

Κι' ἂν τώρα τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ κάπνισι καὶ θέλει εἰς τοὺς παρόντας κύκλους κι' εὐδαίμονας καιροὺς μὲ τὰ ἔικα μὰς ἔξοδα, μὲ τὰ ἔικα μὰς τέλη νὰ κἀν ῥεσταῖς δυναταῖς καὶ γάμοις ἀργυροῦς, ἂν γιὰ τὰ τέλη, φοιτηταί, καμῖλας πῖσμα κράτης καὶ συμβεβαίεις σχολαστικαῖς σ' αὐτὰ μὰς ἱταμποινοῦν, τὸν βεβαιῶναι, κύριοι, πὺς μὲς ἴσους ὅσων πῆτα πάτης, τὸν βεβαιῶναι, κύριοι, πὺς ἀπὸ σβέρκο ψούισαι.

Σημαῖς ἂς ὑψώσωμεν καὶ λάβαρα μεγάλα καὶ μὴν τὸ βάλῃ, κύριοι, κανένας ὅσῃν φευγάλα κι' ἂν ἐπιπέσουσιν ὄργανα τὸν κυβερνώντων δόλιχα ἡμεῖς ἂς πῖσωμεν νεκροὺς ἀπάνω ὅτ' Ἠρωτολία, προσφέροντες τὸ αἷμα μὰς ὡς ἱερὰν θυσίαν εἰς τῆς σβήρας τὸν θεῶν καὶ τὴν σπουδοῖσιν.

(Ὅρμιον κλητῆρες κι' εὐζώνοι ἐπὶ τὴν νεολαίαν καὶ κυνησοῦν τοὺς ῥήτορας καὶ μῖσα ὅτ' Ἄσχαλῆς, κι' ὁ Φασουλῆς ἀντίσταθαι πρότασιν ρωμῆλιαν κραυγῆς γρούχα τὸν τῶνον καὶ ζῆτῶ ἡ Ἑλλάς).